

อันซาและบันซา

- นิทานจากประเทศปากีสถาน

Ansa og Bansa

- En fortelling fra Pakistan

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีป่าใหญ่ที่มีดমনแห่งหนึ่งอยู่ใกล้ชานเมืองเล็กๆในประเทศปากีสถาน

Det var en gang. En stor mørk jungel i nærheten av en liten landsby i Pakistan.

ที่นั่นมีแม่แพะตัวหนึ่งอาศัยอยู่กับลูกแพะตัวน้อยสองตัว ลูกน้อยมีชื่อว่าอันซาและบันซา

Der bodde det en geitemamma med de to små geitekillingene sine. De het Ansa og Bansa.

วันหนึ่งแม่แพะจะไปทำธุระในเมืองและจะไปในานสักหน่อย นางจึงสั่งและบอกลูกน้อยทั้งสองของนางว่า ลูกต้องสัญญาว่าจะไม่เปิดประตูให้ใครอื่นนอกจากตัวนาง และพวกเขาได้สัญญาดำเนิน

En dag skulle geitemammaen ut på et ærend i byen og være borte en stund. Hun sa til de to barna sine at de måtte love å ikke åpne døren for noen andre enn henne, og det lovet de.

แม่แพะจึงเดินทางเข้าเมือง ปล่อยให้อันซาและบันซาอยู่บ้านตามลำพัง
Geitemammaen gikk til byen mens Ansa og Bansa var alen igjen hjemme.

ในบ้านนั้นมันเงียบมากจนทำให้อันซาและบันซาเกิดความกลัว

Det var helt stille i huset og Ansa og Bansa ble litt redde.

“บังก์ บังก์ บังก์” เสียงเคาะประตูดังขึ้น “ใครมาหาล่ะ” อันซาและบันซาพูด

«BANK, BANK, BANK!» Det banket på døren. «Hvem er det?» sa Ansa og Bansa.

อะแฮ่ม!“ แม่เองจ้ะ แม่ของพวกหนูไง แม่เพิ่งกลับมาจากชานเมือง” ปลอ่ยให้แม่เข้าไปหน่อย

«Kremt. Det, det, det er meg, moren deres som har kommet hjem fra landsbyen! Slipp meg inn!»

อันซาพูด “เสียงไม่เหมือนคุณแม่เลย” บันซาพูด “ใช่แล้ว เจ้าพูดถูก เสียงไม่เหมือนคุณแม่ของเรา แต่จะเป็นใครล่ะ เราเปิดประตูดูกันเถอะ” พวกเขาแง้มประตู และแล้วพวกเขาจึงได้เห็น เจ้าสิงโตตัวน่ากลัวตัวหนึ่ง มันเริ่มพลักและดันประตูเพื่อจะเข้ามาในบ้าน

Ansa sa: «Det der høres ikke ut som mamma.» Bansa sa: “Ja, du har rett, det høres ikke ut som mamma. Men hvem kan det være da? Vi åpner døren og ser.” De åpnet døren på gløtt og der så de: En stor farlig løve som begynte å presse seg inn gjennom døra.

เจ้าสิงโตสามารถดันประตูและเข้ามาในบ้านจนได้ มันอ้าปากอันกว้างใหญ่ของมันและได้เขมือบอันซาและบันซาเข้าไป

Løven klarte å komme seg gjennom og helt inn i huset. Den åpnet opp den store kjeften sin og slukte både Ansa og Bansa

ในท้องของเจ้าสิงโตทั้งน่ากลัวและมืดมาก “แม่จ๋า พวกเราอยู่ในท้องของเจ้าสิงโต มาช่วยพวกเราด้วย แม่จ๋า ได้โปรดเถิด” พวกเขาตะโกนร้องเรียก แม้ว่าพวกเขาจะร้องดังแค่ไหน แม่แพะก็ไม่สามารถได้ยินพวกเขาได้ นางอยู่ไกลมาก และเจ้าสิงโตจึงเดินตุ้ต๊ะกลับเข้าป่าไปพร้อมกับลากพุงโตของมันไปด้วย

I magen til løven var det skummelt og helt bekmørkt. «Mamma, vi er i magen til løven, kom og hjelp oss! Mamma, vær så snill», ropte de. Men uansett hvor mye de ropte, så kunne ikke geitemammaen høre dem. Hun var langt, langt borte. Og løven vraltet tilbake til jungelen med den svære og tunge magen sin på slep.

ตอนเย็นวันนั้นแม่แพะกลับมาบ้าน นางมองไปรอบๆ
ในบ้านที่ว่างเปล่า มันช่างเงียบเหลือเกิน นางตะโกน
ร้องเรียกลูกน้อยของนาง "ไม่มีใครตอบ นางกังวล "มี
อะไรเกิดขึ้น" แม่แพะเกิดความกลัวและตัดสินใจ
เดินทางไปที่ซานเมือง นางเดินและเดิน และเดิน จน
ในที่สุดนางได้หยุดเมื่อได้สัมผัสกับความร้อนจาก
กองไฟของช่างหลอมเหล็กคนหนึ่ง

Om kvelden kom geitemammaen tilbake. Hun så
seg rundt i det tomme huset sitt. Det var så stille
der. Hun ropte på barna sine. Ingen svarte. Hun
tenkte «Hva kan ha hendt?». Geitemammaen ble
redd og hun bestemte seg for å gå inn til
landsbyen. Hun gikk og gikk og gikk, og hun
stanset ikke før hun kjente varmen fra ilden til
smeden.

ช่างเหล็กยืนทุบเหล็กหลอมด้วยค้อนตีเหล็กอันใหญ่ของเขา แม่แพะจึงเอ่ยถาม "ช่างหลอมเหล็ก ช่างหลอมเหล็ก ถ้าฉันให้นมแก่ท่าน ท่านจะช่วยหลอมเขาเหล็กที่แหลมคมสองเขาให้ฉันได้ไหม" ช่างเหล็กตกลงตามนั้น และในไม่ช้า นางก็ได้เขาเหล็กสองเขาสำหรับเลี้ยงครอบครัวของเธอ

Smeden sto og slo på glødende jern med den store slegge si. Geitemammaen spurte ham: «Smed, smed, hvis du får melk av meg, kan du da lage to spisse horn av jern til meg?» Det gikk smeden med på, og snart hadde hun to spisse horn av jern som hun satte oppå sine egne horn.

แม่แพะจึงเดินทางเขาป่าลึกพร้อมกับเขาคู่ใหม่ที่แหลมคมของนาง นางเดิน และเดิน และเดิน

Geitemammaen gikk inn i jungelen med de nye spisse hornene sine. Hun gikk og hun gikk og hun gikk.

จนในที่สุดนางก็ได้พบหมาป่าตัวโตที่อันตรายตัวหนึ่ง แม่แพะร้องถามหมาป่า “ท่านได้กินอันซาและบันซาลูกของฉันหรือไม่” ถ้าท่านทำ เราต้องมาสู้กัน! เจ้าหมาป่าตอบ “ไม่จ้ะ ฉันไม่ได้กิน อันซาและบันซาลูกของท่าน แล้วเราก็จะไม่ทะเลาะวิวาทกัน” “ไม่ล่ะจ้ะ”แม่แพะพูด จากนั้นก็เดินต่อไป นางเดิน และเดิน และเดิน

Helt til hun så: En stor og farlig ulv!

Geitemammaen spurte ulven: «Har du min Ansa spist, og har du min Bansa spist? Om så, la oss slåss!» Ulven svarte: «Å nei, jeg har ikke din Ansa spist, og jeg har ikke din Bansa spist, så vi skal nok ikke slåss.» «Nei vel,» sa mammaen og gikk videre. Og hun gikk og hun gikk og hun gikk.

และแล้วนางได้เห็น เจ้าหมีตัวใหญ่แสนร่ายน่า
กลัวตัวหนึ่ง แม่แพะจึงร้องถามเจ้าหมี “ท่าน
ได้กินลูกของฉันไหม อันซาและบันซา” และ
เจ้าหมีตอบ “ไม่นะ ฉันไม่ได้กินอันซาและบัน
ซา ลูกของท่าน เราจะไม่ทะเลาะวิวาทกัน”
“ไม่หละ” แม่แพะพูดและนางก็เดินต่อไป นาง
เดินและเดิน และเดิน

Helt til hun så: En stor farlig bjørn!
Geitemammaen spurte bjørnen: «Har du
min Ansa spist, og har du min Bansa spist?
Om så, la oss slåss!» Og bjørnen svarte: «Å
nei, jeg har ikke din Ansa spist, og jeg har
ikke din Bansa spist, så vi skal nok ikke
slåss.» «Nei vel,» sa mammaen og gikk
videre. Og hun gikk og hun gikk og hun gikk.

จนนางได้พบเจ้าสิงโตตัวอันตราย ท้องของมันใหญ่โตมาก นางจึงร้องถามเจ้าสิงโตตัวนั้น "ท่านได้กินลูกของฉัน อันขาและบัน
ชาไหม" ถ้าเป็นเช่นนั้นเราจะมาต่อสู้กัน

Helt til hun så: En stor farlig løve! Med en kjempestor mage! Geitemammaen spurte løven: «Har du min Ansa spist, og har du
min Bansa spist? Om så, la oss slåss!»

เจ้าสิงโตตอบ “กรรรร....ใช่ ฉัน
ได้กินลูกของท่านทั้งอันชาและ
บันชา มาเลย มาต่อสู้กัน”

Løven svarte: «Grrrr.... Ja, jeg har
nok din Ansa spist, og jeg har
nok din Bansa spist, så kom igjen,
la oss slåss!»

เจ้าสิงโตและแม่แพะกระโจนเข้าต่อสู้กัน แม่แพะจึงทิ่มแทงท้องของเจ้าสิงโตด้วยเขาเหล็กทั้งสองเขาของนาง จนทำให้ท้องของสิงโตแตก

Løven og geitemammaen føk på hverandre. Geitemammaen stanget de to jernhornene sine inn i magen på løven så magen ble flerret opp.

ทั้งอันซาและบันชาจึง
รอด-ออกมาจากห้อง
อย่างปลอดภัย

Ut av magen kom Ansa og
Bansa, og de var helt friske.

แม่แพะได้ออบกอดลูกน้อยทั้งสองและพาพวกเขากลับบ้าน

Geitemammaen omfavnet dem begge to, og tok dem med seg hjem.

แม่แพะได้ขอให้ อ้นชาและบันชากล่าวคำสัญญาว่าจะไม่ ไม่เปิดประตูให้ใครอื่นอีกเลย นอกจากแม่ของพวกเขา
ในที่สุดนิทานก็จบลง

Geitemammaen ba Ansa og Bansa love at de aldri, aldri mer skulle åpne døren for noen andre henne.
Snipp snapp snute, så er eventyret ute.

Animatør: Mats Grorud

Se flere fortellinger på morsmal.no